

Overweging: Jan was afkomstig van het boerenland. Het was hem niet vreemd een hand uit te steken bij het vele werk op de boerderij. Zelfs als frater in Zwolle heeft hij nog een aantal weken zijn zus ter plekke bijgestaan.

Die lezing vanuit Mc. was hem op zijn huid geschreven. Jezus spreekt over zaaien. Jan heeft gezien en ervaren wat daarmee gebeurt/ kan gebeuren.

Het woord van Jezus is als zaad, dat op vele plekken, bij hele verschillende mensen terecht komt. Dat woord is niet iets wat loos en leeg is. Het is de uitdrukking van wat hij leeft/ voorleeft/ laat zien. Het gaat over wat hij doet. En dat dóén bestond o.a. uit:

- Delen...; hij deelde met mensen en nodigde mensen uit hetzelfde te doen...
- Hij wist te vergeven, niet zeven maal, maar zeventig maal zeven maal, zoals hij aan Petrus zei.
- Hij liet niemand vallen: 'vrouw, ik veroordeel je niet; ga heen en wordt een ander mens.'
- Hij was dienstbaar. *Ik heb jullie met deze voetwassing een voorbeeld gegeven*, zei hij de laatste avond van zijn leven, *opdat jullie doen wat ik gedaan heb*.
- Hij liet zich altijd door mensen onderbreken; ook als hij andere plannen had, om bijv. wat rust te nemen samen met zijn leerlingen.

Dat woord, dat zaad komt overal terecht. Het is de weg die Jezus gegaan is.

Het is ook bij Jan terecht gekomen, en het heeft vrucht opgeleverd.

En hij is zelf weer verder gegaan op die weg door ook dat zaad van het delen/ van het dienstbaar zijn uit te zaaien. Hij was bekommerd om mensen.

Heel recent hoorde ik van twee zieke mensen, hoeveel Jan voor hen betekend had met zijn zorg en aandacht. Jans inzet voor zieken en ouderen was bijna spreekwoordelijk.

Bij dit afscheid van Jan hebben we de kernwoorden over de LIEFDE opnieuw willen beluisteren. Het is een verhaal dat Jan zeer ter harte ging.

Paulus laat hier horen wat de kern is van onze relatie met God en elkaar. Denk maar aan die vraag van de wetgeleerde aan Jezus: *wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven; om bij God te horen?*

Het antwoord van Jezus is: *God beminnen met heel je hart en heel je ziel en al je krachten en heel je verstand en je naaste al jezelf*.

Alles draait om de LIEFDE. Zonder die liefde is alles leeg, hoe knap we ook zouden zijn. Zelfs als we ons leven zouden prijsgeven...zonder liefde zou dit niets betekenen; waardeloos zijn. En toch wordt er steeds weer naar voren gebracht, dat geld en luxe het einde zijn; dat gezondheid, jong en fris het laatste woord hebben...

Zonder liefde is alles waardeloos.

En bij die liefde hoeven we niet te denken aan uiterlijk vertoon, aan gevoeligheid. Nee, we moeten denken aan goedheid en trouw, aan verdraagzaamheid, aan inzet voor de ander. Het is een gigantisch ideaal wat Paulus beschrijft. En we halen het nooit helemaal. We zijn maar op weg, met vallen en opstaan.

Maar ik denk, dat we van Jan mogen zeggen, dat hij een mens geweest is, die in grote trouw en toewijding op anderen betrokken is geweest.

Moge hij rusten in Gods vrede.

Ik wil eindigen met een gedicht van Jan Wentings geliefde dichter Oosterhuis

Doe mij binnengaan
in het oord van rust en vrede
dat genoemd wordt met uw naam.

Licht van licht. Ontferming. Hemel.
Liefde is uw naam.

Dat ik kom in U, in vrede.
Dat ik door het vuur gegaan
en mijn laatste leed geleden,
komen mag in U mijn vrede.
Dat Gij mij zult noemen
bij mijn naam.

Sterveling, stof van de aarde,
ziel en lichaam is mijn naam.
Adem was ik, vonken leven.

Vuur van Liefde, eeuwig leven,
nieuwe aarde is uw naam-
in uw oord van rust en vrede
doe mij binnengaan.